

Mi történt a bűnbánat kérdésével

David Wilkerson

Manapság nagyon ritkán lehet erről hallani gyülekezeteinkben, legyenek ezek baptista vagy más, evangéliumot hirdető gyülekezetek. Pásztorok ritkán hívják fel a gyülekezet figyelmét arra, hogy bűneik miatt bűnbánattal térjenek meg, mert bűneikkel valójában Krisztust sértik meg. Ehelyett sok pulpitusról azt halljuk; Higgy az Úr Jézus Krisztusban és üdvözülsz; mind te mind a te házad népe. Az ige, ami ezt bizonyítja, megtalálható az Apostolok cselekedetei 16:30-31-ben.

Ebben a szövegrészben Pál Apostol be volt börtönözve, mikor hirtelen egy földrengés rázta meg az épületet és a rabok cellái megnyíltak. A börtönőr ezt látva azt hitte, hogy a foglyok mind kimenekültek és órá kivégzés vár. Elkeseredésében kirántva kardját, öngyilkosságot akart elkövetni, mikor Pál és Silás ezt megakadályozva tudatták vele, hogy senki sem menekült el, s mindannyian jelen vannak. Mikor ezt a szöveget olvassuk, arra kell felfigyelnünk, hogy a börtönőr kész volt öngyilkosságot elkövetni kardjával a kezében. Mert mély bűnbánattal volt eltelve, térden állva, megtérve és reszketve az Apostolok előtt. Szíve készen volt igazi bűnbánatra, s arra, hogy hittel fogadja el Jézus Krisztust.

Márk Evangéliumban Krisztus mondja a tanítványoknak: „Aki hisz, s megkeresztelkedik üdvözül, aki pedig nem hisz az elkárhozik” (Márk 16:16), de Jézus ezt megelőzően azt mondta: S mondta nekik: „Elmenve széles e világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek”. (Márk 16:15)

Amit lényegében itt mond az a következő: mielőtt valaki tud hinni annak először az evangélium prédikálását, hirdetését kell hallani s megérteni. Mi is ez az evangélium, amiről Jézus beszél? Ez az, amit maga is prédikált, a bűnbánat evangéliuma. Csak gondolkozz el ezen, mi volt az első üzenet, amit Jézus elkezdett prédikálni miután visszatért a pusztából a kísértések után? Az ige azt írja: „Ettől fogva kezdett Jézus prédikálni s ezt mondani: Térjete meg, mert elközelgetett a mennyeknek országa.” (Mt. 4:17) Krisztus prédikálta, hogy; Térjete meg, (bánjátok meg bűneiteket) először, azután higgyetek.

Jézus hívta az embereket bűnbánatra, mielőtt hitre hívta őket! Márk írja: elment Jézus Galileába, prédikálva az Isten országának evangéliumát, mondva: „Betelt az idő, s elközelítetett az Istennek országa; térjete meg s higgyetek az evangéliumban” (Márk 1:14-15).

Máshol Jézus beszél a küldetéséről; mert „nem az igazakat hívogatni jöttem, hanem a bűnösöket megtérésre.” (Mt. 9:13)

Ugyancsak a galileaiaknak mondta Jézus: „Nem mondom néktek; sőt inkább, ha meg nem tértek mindnyájan hasonlóképpen elvesztek.” (Lukács 13:3)

Jézus evangéliuma bűnbánásról, (megtérésről) szól!

Keresztelő János hasonlóan bűnbánatot prédikált, hogy felkészítse Izraelt Jézus eljövetelére

Keresztelő János üzenete a zsidókhoz egyszerű és egyenes volt: „Azokban a napokban pedig eljött Keresztelő János, aki prédikált Júdea pusztájában, s ezt mondta: „Térjete meg, mert elközelített a mennyeknek országa” (Mt. 3:1-2).

A lakosság mindenhol jött Keresztelő Jánost hallgatni s egyszerűen megmondta nekik: A Messiás hamarosan közöttetek lesz, legyetek készen Őt elfogadni! Habár ti nagy izgalommal várjátok az eljövetelét, de én mondom nektek, hogy a ti szívetek nincs készen erre, mert ti még mindig bűnbánásban éltetek. Kívülről tisztának s szenteknek látszotok, de belül telve vagytok holt emberek csontjaival! Mérgező kígyók fajtái vagytok, nincs semmi istenfélelem bennetek, fogalmatok sincs róla, hogy bűnbánásban vagytok. Figyelmeztetek titeket, mielőtt hinni tudnátok a Megváltóban, a bűnbánókat meg kell bűnbánotok, hogy követni tudjátok Őt! Térjete meg, forduljatok el bűnbánóktól, és úgy éljete, hogy életetek tükrözze az igazi változást! Mit prédikált Péter Apostol a tömegeknek miután Pünkösd napján a Szent Szellem rájuk szállt? A biblia azt írja, hogy mikor a tömegek hallották az apostolok hitvallását: „szívetekben megkeseredtetek s mondták Péternek és a többi Apostoloknak: Mit cselekedjete, atyámfiai, férfiak?”

Péter pedig mondta nekik: „Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnbánókat bűnbánatára s veszete a Szent Szellem ajándékát” (Apostolok Cselekedetei 2:37-38). Péter nem azt mondta, hogy csak higgyete és üdvözültete. Nem azt kérte tőlük, hogy csak határozzanak magukban, vagyis döntsének Jézus mellett. Nem! Megmondta nekik, hogy először bűnbánókat meg bűnbánókat, azután pedig keresztelkedjete meg engedelmeskedvén Krisztusnak! Mi volt Pál Apostol evangéliuma, amit prédikált az Athéniaknak az Aeropagoson? Egyenesen megmondta nekik; „az Isten most parancsolja az embereknek, mindenkinek, mindenütt, hogy megtérjete.” (Apostolok Cselekedetei 17:30)

Ezeknek a görög intellektuális embereknek nem volt probléma egy istenben hinni. Állandóan ezzel voltak elfoglalva s azzal töltötték idejüket, hogy mindenféle istenekben hittek. Egyszerűen az ilyen hit nem elég! Pál Apostol megmondta nekik, hogy ez nem Krisztus! Jézus nemcsak egyszerűen egy másik isten a listán. Ti azokban az istenekben hihette, de Jézussal ezt nem tehetete. Ő azért jött, hogy megmentsen titeket a bűnbánóktól, és követőiknek azt parancsolja, hogy tisztuljanak meg bűnbánókat által. Később, Pál Apostol ugyanezt az evangéliumot prédikálta Agrippa Királynak. „Azért Agrippa Király, nem leszek engedetlen a mennyei látomás iránt; Hanem először a Damaszkuszbelieknek s Jeruzsálembelieknek, majd Júdea egész tartományában s a pogányoknak azt hirdetem, hogy *bűnbánókat meg bűnbánókat s térjete meg Istenhez, és megtéréshez méltóan cselekedjete.* Pál azt mondja, hogy mindenütt, ahol prédikáltam a bűnbánókat megbánását, megtérést hirdetem, és a megtérés önmagáról tesz bizonyosságot, mert cselekedete követik. Mindezek az ígék s bibliai részek bizonyítékok arra, hogy Keresztelő János, és Jézus ugyanazt az evangéliumot hirdették.

Mit jelent az, hogy térjete meg?

Némely hívők úgy hiszik, hogy a megtérés egyszerűen azt jelenti, hogy az életem irányát megváltoztatom, s ellenkező irányba fogok haladni. A Szentírás szerinti megtérés ennél sokkal többet jelent. Egyszer valaki azt mondta: úgy örülök, hogy megértettem; az Újszövetség görög nyelve szerint a megtérés egy megváltozott gondolkodási módot jelent Nem! Ez az ember nem tud görögül! A teljes, szó szerinti jelentése a megtérés szónak az, hogy az ember bűnbánatot, lelkifurdalást, szemrehányást érez a saját bűnei miatt, amiket Isten ellen tett; megalázottan, sajnálattal változásra vágyik. A különbség a vágyani szónál van. Az igazi megtérés egy változásra való vágyat tükröz! Továbbá, egyszeri (bűnök feletti) sajnálkozás nem jelent megtérést, hanem az igazi fájdalommal telt bűnbánat vezet megtéréshez. Pál Apostol mondja: „Mert az Isten szerint való szomorúság üdvösségre való megbánhatatlan megtérést szerez; a világ szerint való szomorúság pedig halált szerez.” (2 Kor. 7:10)

Ez az Isten szerint való szomorúság olyan megtérést eredményez, ami gyűlöli a bűnt és egy igazi Isten-félelmet ébreszt; egy vágyat arra, hogy minden gonoszt jóra fordítson. Ne csodálkozzunk rajta, hogy Pál Apostol megtérést prédikált a hívőknek. Nyers üzenetet – a bűnök megbánásáról – prédikált a korinthusi keresztényeknek. Isten gazdagon megáldotta a korinthusibelieket nagyszerű pásztorokkal és tanítókkal, akik ismerték a Szentírást. Ennek ellenére a bűn gyakori volt ebben a gyülekezetben. Először Pál a következőképpen tesz bizonyosságot a korinthusibelieknek: Apostolságomnak jelei megbizonyosodtak közöttetek sok tűrésben, jelekben, csodákban és erőkben is. (2Kor. 12:12)

De ezután Pál egyenesen kijelenti nekik: „Mert félek attól, hogy, ha odamegyek, nem talállak majd olyanoknak, amilyeneknek szeretnék.” (Kor. 12:20)

Mitől félt Pál? Egyszerűen attól, hogy mikor újra odamegyek, megaláz engem az én Istenem ti köztetek, és sokakat megsíratok, azok közül, akik azelőtt vétkeztek és meg nem tértek a tisztátalanságból, paráznaságból és bujaságból, amit elkövettek. (2 Kor. 12:21).

Ez a lágyszívű apostol szerette ezeket a bűnökkel megalkudott szenteket Korinthusban, ennek ellenére tudta jól, hogy tanításuk világosan ellenezte a bűnös életstílust. Megmondta nekik: Mikor látogatni jövök megint, fájdalommal lehajtott fejjel fogtok engem látni. Szemeim tele lesznek könnyel, s szomorúan fogok sírni felettetek. Ha tisztátalanságban, paráznaságban fogtok élni én (Pál) teljesen letört leszek, mert az evangélium nem hatolt el a szívetek mélyéig. Igazában nem bántátok meg a bűneiteket. Így hát könyörögve kérlek; térjete meg!

Pál Apostol szavai szégyenbe hoztak engem!

Amikor Pál szavait olvastam, a saját pásztori szolgálatomat kellett megvizsgálnom. Meg kellett kérdezni magamtól; Leegyszerűsítettem-e a Jézus által hirdetett evangéliumot; a bűnök megbánásának evangéliumát? 'Kivágtam ollóval' s elutasítottam a Bibliából Krisztus követésének magas árát? Vajon lealacsonyítottam a színvonalat s csupán azt hirdetem, hogy higgy és üdvözlés? Amint az 'Egyházra tekintek, manapság, azt kell kérdezni: Mi, evangéliumi hívők vajon ragaszkodunk-e az Isten szerint való szomorúsághoz (2Kor. 7:10) ami egy igazi jele a megtérésnek. Vagy bevezetjük a bűnösöket egy hamis békébe? Tanítjuk-e ezeket a meg nem térteket, vagy elég, ha azt mondják; én hiszek benned, Jézus? Lerövidítettük-e a bűn iránti igazi meggyőzést? Egy gyors megváltást ajánlottunk azoknak, akik igazán nem bánták meg bűneiket, akik nem lettek eltelve bűnbánattal és az Isteni törvényt nem értették meg, akik nem ismerik be mélységesen bűnösségüket, akik egyszerűen csak hitet keresnek, hogy még rejtegethessék érzéki vágyaikat? Állandóan halljuk, hogy különböző szolgálatokban és gyülekezetekben, emberek óriási számban fogadják be Jézust a szívükbe. Hívők hirdetik, hogy prédikálás alapján börtönökben, iskolákban, törzsi népcsoportokban magas számban tértek meg. Úgy mondják; itt mindenki Jézusnak adta a szívét. Mikor befejezték az igehirdetést mindenki előrejött és megtért. Nem! Ez egy tragikus túlzás! Sokszor csak annyi történik, hogy ezek a megtérést keresők csupán elismélik azt az imádságot, amit egy pásztor előre mond. Igazán csak kevesen értik meg, hogy mit is imádkoztak. Így ez után természetes, hogy visszatérnek az előbbi pogány életformájukhoz! A gyakorlati életben ezek sohasem fogják megismerni a Szent Szellem mély munkálkodását. Így azután sohasem térnek meg megbánva a bűneiket, sohasem lesznek eltelve Isten szerint való szomorúsággal és sohasem válnak igazi hívökké. Tragikusan ajánlottunk nekik valamit, amit Jézus sohasem ajánlott, megtérést a bűnök megbánása nélkül.

Úgy hiszem, hogy az egyház a meggyőzés erejét (bűnösségünkre való ráébresztés, büntudat felélesztése) is elvesztette. Megfigyelhető, hogy manapság csak nagy ritkán láthatók könnyek a megtérteken. Természetesen, tudom, hogy a könnyek nem térítenek meg. De Isten az embert igazi érzésekkel teremtette és a pokol felé haladó bűnös, aki a Szent Szellem hatása alá kerül, természetesen mély bűnbánatot fog érezni mivel érzi, hogy bűnös életével Istent mélyen megbántotta. Amikor Péter megtagadta Jézust, ilyenféle Isteni bűnbánatot érezhetett. Hirtelen előtört az emlékezés, amit Jézus mondott neki; és kétszer szól a kakas. És Péternek eszébe jutott a beszéd, amelyet Jézus mondott neki, hogy mielőtt a kakas kétszer szólna, háromszor megtagadsz engem. És sírva fakadt. Amint Péter visszaemlékezett ezekre a szavakra olyan érzések töltötték el őt, hogy hirtelen Jeruzsálem utcáin keresztül rohanva kiáltotta: Elárultam az Urat!

Szeretteim, egyszerűen szólva mi nem vagyunk képesek ilyen bűnbánatot megélni, csakis a Szent Szellem képes feltárni a megsebesített Megváltónk lényét és ez a látomás és ennek megértése kell, hogy mély szomorúsággal töltsön el minket! Nem értek egyet az összes Puritán tannal, de a megszentelt élet hangsúlyozásával egyetértek. Ezek az Istenhívő pásztorok a prédikálásukat mély szántásnak hívták. Úgy

hitték, hogy amíg a hallgatóság szíve nem lett mélyen felszántva az igazi hit magvait nem lehet elvetni. Így a Puritán igehirdetők biztossá tették, hogy prédikációik mélyre szántva feltárják a hallgatóság szívének talaját. Üzeneteik behozták az igazi bűnbánatot az egyházba és ennek az eredményei voltak éveken keresztül, az erős, érett, hittel telt keresztények. Manapság azonban legtöbb prédikáció csak magvetés, szántás nélkül. Nagyon kevés prédikációt hallok manapság, ami mélyebbre jut, mint a felső talajréteg. Mély szántás nemcsak megnevezi a bűnt, mint betegséget, hanem élesen a bűn gyökeréhez hatol. A legtöbb prédikálás, amit hallunk manapság nem nevezi meg a betegséget, a gyógyszerre összpontosít, ajánlja a receptet, de elkerüli az operációt! Sajnálatosan így ezek a megtérést keresők úgy képzelik, hogy meggyógyultak a bűnből, de az igazság az, hogy nem is tudták, hogy betegek voltak. Mi arra készítjük őket, hogy bízzanak Krisztusban, amikor nem is tudják, hogy szükségük van bizalomra. Végül is ezek azt gondolják; Nem fog bajt okozni, ha a meglévő életemet kiegészítem Jézussal.

C.H. Spurgeon, az energikus angol igehirdető a bűnbánat szükségességéről beszélt: 'Bízom benne, hogy az Isteni szomorúsággal telt bűnbánat még létezik, habár az utóbbi időkben nem nagyon halottam róla. Az emberek nagyon könnyen és gyorsan ugranak a hitbe. Remélem, hogy az én régi barátom – a bűnök megbánása általi megtérés – még nem halt meg. Mélyen szeretem a bűnbánatot; úgy tűnik nekem, hogy ez a hitnek az ikertestvére. Én magam nem igen értem a 'száraz szemű' hitet; csak tudom, hogy én a siralmas kereszt útján jöttem Krisztushoz, mikor hit által a Kálváriához jöttem. Ez sok sírással, könnyöggel, bűnvallással és Jézusban megváltásra való vágyódással történt, s csakis Jézusban'.

Times Square Church megalakulása után egy pár évig a Törvényt hirdettük

Miért prédikáltuk a törvényt olyan hosszú ideig? Azért, mert sokan a gyülekezetünkben keresztényeknek vallották magukat, de életformájuk nem tükrözte hitüket! Azokban a korai években prédikálás után sokan jöttek előre és elismételve a pásztorok által mondott imádságokat, elfogadták hittel a megváltást, de ennek ellenére közöttük sokan valójában nem éreztek meggyőződést, ami bűnbánatra indít; bűneik felett nem éreztek isteni szomorúságot és így életük nem tükrözhetett a valódi megváltást. Néha színészek (a közeli Broadway színházakból) bűnbánattal jöttek, és megvallották Krisztust vasárnap, de a következő héten visszatértek a sokszor Istent káromló színjátékokhoz. Homoszexuálisak megtérésért imádkoztak, de bűnös, erkölcstelen életformájukat folytatták. Mások megvallották Úrnak Jézust, azután pedig folytatták házasságtörő és házasság nélküli viszonyaikat és a kábítószeres használatát. Emiatt mennydörgésszerűen hangoztattuk a szószékről a bűn felismerését. A Szent Szellem úgy vezette a pásztorokat, hogy minden bűnt felháborodva leplezzenek le, mivel Isten szava ellenzi az engedetlenséget. A poklot olyan forrónak prédikáltuk, hogy néha egyesek felálltak és kirohantak a templomból, de máskor a mennyországot olyan valóságosnak mutattuk, hogy azok, akik addig megalkudtak a bűnökkel, kezdtek reszketni Krisztus szentsége előtt. A törvény prédikálása ezekben az években abszolút szükséges volt, ez Isten tükre, ami minden titkos dolgot felfed és a gyülekezet megismerte, hogy a bűn milyen rettenetes Isten előtt, és átérték a bűnbánat mélységeit.

Míg néhányan kirohantak (a prédikáció alatt), mások valódi bűnbánattal futottak előre. Egyike ezeknek David Davis volt, egy mély hangú színész. Jézusnak adta az életét egy valódi bűnbánó megtérésben. Tíz éve egy virágzó gyülekezetet pásztorol feleségével Izraelben. Miközben a valódi bűnbánat munkálkodott a gyülekezetben, a Szent Szellem arra indított minket, hogy Isten kegyelméről és dicsőségéről prédikáljunk. A hívőket az Újszövetségre tanítottuk. Vagyis arra, hogy a Szent Szellem hit által megkapható, továbbá, hogy a bűn feletti hatalom valóságos. Röviden! Kezdtük a szenteket lelkileg megerősíteni. Tapasztalatunk arra a veszélyre mutatott rá, hogy a bűnre és a törvényre irányuló állandó prédikálás lassan a hívőkben reménytelenséghez vezetett, mondván; sosem fogok tudni eleget tenni ezeknek a kívánalmaknak, és ezáltal állandóan befelé fordultak ahelyett, hogy a kereszthez helyezték volna reményüket. Mégis, mivel egyházunk az Úr tulajdona, amikor csak szükség volt a törvényre, beszéltünk róla, bizalommal hirdetve a Szent Szellem által kapott üzeneteket. Ha Jézus azt látja, hogy a hívők ismételen egy könnyű megtérésben hisznek, Ő újra vissza fogja hozni az ostromozó törvény hirdetését, habár kegyelemmel és irgalmassággal.

Meg kell érteni azt, hogy a bűnbánattal való megtérés nem egy egyszeri megtapasztalás csupán. Ez nem olyan, mint egy hurrikán, ami egyszer rombolva áthalad, s azután eltűnik örökre. Bűnbánatot nemcsak akkor érzünk, amikor valami krízis üti fel a fejét, azután pedig egész életünkben erről az egy esetről beszélünk. Nem! Ez az Isteni szomorúság sokkal erősebb ma az én életemben, mint harminc évvel ezelőtt, mikor megtértem. Sokkal erősebben gyűlölöm a bűnt most, mint mikor először voltam annak hatalmában. Akkor voltak dolgok, amiket nem ismertem fel, mint bűnt, de most már tudom, hogy az volt. Sokkal érzékenyebb vagyok ma a szívem jelzésére, mint mikor Krisztushoz jöttem. A bűn feletti bánat olyan, mint egy lágyan hulló eső, ami az igazán megtért hívő életében gyengéden, de állandóan fog hullani. Egy hívő mindig bűnbánattal lesz telve bűnei miatt, amíg csak bűn létezik, a hívő örökké keseregni fog felettük.

Jézus mondott valamit az Efézusi gyülekezetnek, ami remegéssel tölt el engem

Talán emlékszünk, hogy János Jelenések második fejezetében János Apostol a hét gyülekezetéről beszél. Ezek között Jézus megdicséri az Efézusi gyülekezetet. Szeretném azt gondolni, hogy a mi Times Square-i gyülekezetünk az efézusbeliekhez hasonlít. Ennek a gyülekezetnek a hívői a világ egyik legnépesebb városában munkálkodtak, fáradhatatlanul a bálványimádás és gonoszság közepette. A hívők önfeláldozóan éltek, gyűlöltek minden bűnt és határozottan elutasítottak minden hamis dogmát. Erősek voltak a hitben, teljes szívből szerették Istent, még a sátáni kísértések közepette is. Ennek ellenére Krisztus tudta, hogy valami hiányzott bennük. Szerette ezt a gyülekezetet, ami mint egy fényes lámpa állt a népek előtt, de nem várt tétlenül, amíg kihaltak volna. Azt mondta az efézusbelieknek: de az a panaszaom ellened, hogy az első szereteted elhagytad. (János Jel. 2:4)

Amit Jézus mondott az a következő volt; az irántam égő, lángoló tüzetek kezd kialudni! A hűségetek, ami az irántam érzett szeretetből nőtt ki, gyorsan elmúlt. Régen

fájt a szívetek az elveszítettetekért, de most meg vagytok elégedve azzal, ahogy éltek és hallgatjátok a prédikációkat. Teljesen el vagytok foglalva a saját dolgaitokkal, s nem veszitek figyelembe az én érdekeimet. Eltávolodtatok attól, ahol eleinte voltatok! Azután Jézus mondta nekik: Emlékezzél meg azért honnan estél ki (János Jel. 2:4).

Szóval kedves Keresztény! Még mindig vággyal égsz Jézusért? Még mindig olyan szenvedélyesen szereted Őt, mint mikor megmentett téged? Vagy elvesztetted a Jézus aggodalmi feletti együttérzésedet és magad mögött hagytad a szolgálatot? Minden mással törődsz inkább az életedben? Ha a válasz mindegyre egy igen, az Úr ezt válaszolja, hogy az első szeretetedet elhagytad. Hallgass csak, mint mond Jézus: térj meg s az előbbi cselekedeteket cselekedd, vagyis megbánva tekints a növekvő apátiára és töltsd meg szíved bűnbánattal. Vedd mindezt komolyan. Azután pedig szomorúságod vezessen vissza oda, ahonnan kiestél, mikor még szerettél engem. Ezek után Krisztus végtelen komolysággal figyelmeztet minket; ha pedig nem, hamarosan eljövök ellened és a te gyertyatartódat kimozdítom helyéből. (János Jel. 2:5)

Jézus azt mondja itt, hogy ha nem térünk vissza hozzá, el fogja venni tőlünk mindazokat a szellemi jogokat, amiket kaptunk tőle, beleértve szellemi befolyásunkat környezetünkben, városunkban, ismeretségi körünkben, az összes befolyásokat, mindent, ami a mienk volt, el fogjuk veszteni, ha nem térünk meg! Manapság a világon gyülekezetek, templomok zárnak be. Fényeik szó szerint ki lettek oltva annak következményeként, hogy nem tértek vissza a bűnbánathoz. Isten figyelmeztette ezeket, hogy el fogják veszteni meggyőző képességüket, szellemi áldásaikat, pénzügyi jólétüket, az Ő jelenlétét. Így most ezek a templomok, gyülekezetek már halottak, élettelenek, csak a múlt áldásainak emlékei élnek. Sok ilyen gyülekezetben prédikáltam harminc évvel ezelőtt. Akkoriban még tele voltak buzgó hívőkkel, de manapság talán egy tucat ember ül a padokban, a részvétel tragikusan lecsökkent és a kapuk be lettek zárva. Isten odaszegezte az Ikábod (Éli fia, jelentése: oda van Isten dicsősége) táblát a kapu fölé, jelezve, hogy Isten szelleme eltávozott.

Szeretteim! Isten ugyanezt az üzenetet küldi mindannyiunknak. Azt mondja: Ha nem térsz meg, ha apátiában maradsz, el fogom mozdítani a gyertyatartódat, nem lesz többé keresztény befolyásod a családot és munkatársaid felett. Pontosan ez történt az efézusbeliekkel. Isten türelmesen várt ezer évig, hogy bűneiket megbánva megtérjenek. Végül is az eljött az idő, mikor hitbeli hanyatlásukat nem tudta többé eltűrni. Történész Gibbon írja: Az első Efézusi gyertyatartó ki lett oltva; a barbár Ioniai és Lidiai uralkodók eltaposták a kereszténység maradványait. Most pedig a Mohamedán mecsetek hívják segítségül Mohamed istent. Egyedül a Philadelphiai gyülekezet maradt életben és áll egyenesen. Mégis amikor ezeket a sorokat olvassuk, ne teljünk meg félelemmel, mivel Jézus figyelmeztetéseit így fejezi be; „a győztesnek enni adok az élet fájáról, amely az Isten paradicsomának közepette van.” (János Jel. 2:7)

Drága szentek! Jézus ez a fa, és mondja nekünk; ha bűnbánattal megtérsz, az én saját örök életemet öntöm beléd, és amíg csak szeretsz engem, természet-feletti élettel látlak el. Ez az élet meggyőző erőben, emberszeretben, s Isten országáért való

munkálkodásban fog megbizonyosodni. Ez a Jézus iránti mély szeretet különbözteti meg az igazi keresztényt. Ezek a hívők étellel vannak megtelve, s mindenki látja s tudja ezt körülöttük. Jézus ígérete az, hogy Isteni, szívből jövő bűnbánat és iránta való megújított szeretet fog életre vezetni. Így hát most imádkozzatok hozzá; Uram, adj nekem egy igazi bűnbánó szívet. Vigyél engem vissza oda, ahol voltam, mikor először estem szerelembe veled. De most inkább vigyél engem még messzebbre, mélyebbre Benned, mint valaha is voltam.

Amint bűnbánattal visszatértek hozzá, Isten Szent Szelleme, Krisztus dicsőségének egy új megértését, megvilágosítását fogja feltárni bennetek!

Dicsőség az Ő Szent Nevének!

Közzétéve a World Challenge engedélyével. P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.